Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. No. 10. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 16, 1997. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 16-го СІЧНЯ 1997 р. Ч. 10. РІК CIV.

В МОСКВІ ПЛЯНУЮТЬ ПРОВОКАЦІЇ ПРОТИ Л. КУЧМИ

Київ (УНІАР). — Тут у вівторок, 14-го січня, в Міністерстві Закордонних Справ України відбулася пресова конференція, на якій заступник міністра Володимир Хандогій прокоментував надруковану в газеті "Всеукраїнскіє вєдомості" статтю "Убрать Президента Кучму".

Журналістка Тетяна Іргіна у цій статті використала листа заступника міністра закордонних справ Росії Сергєя Крилова до асистента російського президента Дмітрія Рюрікова, у якому сказано, що "основним елементом" негативного розвитку українсько-російських відносин є "безкомпромісова політична лінія Л. Д. Кучми, особливо його принципова відмова від участи української сторони у поглибленні інтеграційних процесів у рамках СНД під проводом Росії".

С. Крилов у своєму листі пропонує політично дискредитувати голову української держави, інкримінувавши йому "зраду національних інтересів України".

В. Хандогій сказав, що амбасадорові України в Російській Федерації Володимирові Федорову доручено офіційно звернутися до російської сторони за роз'ясненнями. Амбасадора Росії в Україні Юрія Дубініна також запрошено до керівництва Міністерства Закордонних Справ України для розмови у цій справі.

За словами В. Хандогія, статтю не можна оцінювати як офіційну точку зору російської сторони. "Ми попередньо розглядаємо це, як пропозиції до діяльности російського уряду. Але ми хотіли б почути офіційну точку зору на рівні вищому, ніж рівень авторів. Ми вивчаємо статтю. Ми стурбовані, що повідомлення такого роду з'являються в пресі. Якщо ця інформація відповідає дійсності, то вона не відповідає нормам цивілізованої дипломатії", — зазначив заступник МЗС України.

Міністер закликає ощаджувати енергію

Київ (УНІАР). — Міністер енергетики Юрій Бочкарьов у спеціяльному зверненні до громадян України назвав ситуацію із забезпеченням паливом критичною і закликав заощаджувати електро і теплоенергії, щоб знизити їхнє споживання на 20 відсотків.

До різкого підвищення споживання енергії привели нинішні морози. „Якщо теперішні темпи споживання збережуться до кінця січня, то діючі теплові станції зупиняться, а вся енергосистема країни розвалиться", — сказав Ю. Бочкарьов.

Енергетики не можуть розрахуватися з постачальниками палива. Кризу неплатежів, яка найбільше вразила саме енергетиків, Урядові подолати так і не вдалося. До того ж, практично вичерпався енергетичний потенціял Дніпровської гідроелектростанції, що загрожує водопостачанню третини території України.

Чи не найважчою проблемою електроенергетики міністер вважає відсутність фондів на закупівлю палива. „Сьогодні ми кредитуємо всі галузі народного господарства на рівні 2.5 блн.-2,7 блн. гривень. Нам не платять за електроенергію. Якби були ці гроші, не було би проблеми купівлі палива. Тому, для того, щоб якось збільшити приплив фондів, ми вводили, вводимо й будемо вводити більш гострий режим електроспоживання", — сказав міністер.

Тим часом, Тимчасова спеціяльна слідча комісія Верховної Ради з формування ринку енергоносіїв оголосила незадовільною діяльність антимонопольного комітету, який на думку депутатів, порушив законодавство при створенні Українського газоресурсного консорціюму та Державної кредитноінвестиційної компанії.

Японія оскаржила Росію

Токіо. — У зв'язку з аварією російського танкера „Находка" Японія закликала країни—члени Міжнародної морської організації зробити більш твердими міжнародні норми і контролю за кораблями, що виходять у відкриті моря.

Японський представник виступив на засіданні од-нієї з комісій згаданої організації в Лондоні зі спеціяльною заявою, яка містила гострі нарікання на адресу Росії.

„У висліді затонення 2-го січня цього року поблизу японських берегів російського танкера, який розколовся на дві частини, в море виллялося понад 3,700 тонн нафти. Нафтова пляма дійшла до узбережжя Японії, спричинивши тяжке занечищення відпочинкових місць і прибережних вод. Аварія 'Находки' стала справжньою екологічною катастрофою в Японському морі",— підкреслюється в японській заяві.

Японська сторона також зробила висновок щодо головної причини, через яку російський танкер розколовся і затонув: він був такий старий, що керівництво торговельної фльоти Росії не мало права випускати його в море.

АРАФАТ І НЕТАНЯГУ ДОГОВОРИЛИСЬ

Єрусалим. — У середу, 14-го січня, пізним вечором на військовій базі між Ізраїлем і смугою Ґа-зи прем'єр-міністер Беньямін Нетанягу та провідник палестинців Ясір Арафат вкінці договорились про частинне відтягнення ізраїльських військ з Геброну.

Після напружених три і пів місячних переговорів, які дуже часто позначалися на переміну, заявами близького успіху або ствердженням невдачі, таки досягнуто успішного кінця в год. 2:45 ранку. Коротке повідомлення про це відчитав Денніс Росс, американський посередник у згаданих переговорах, який в той чи інший спосіб постійно намагався переконувати обидві сторони знайти компроміс.

В оточенні обидвох лідерів, ізраїльського Б. Нетанягу і палестинського Я. Арафата, Д. Росс повідомив, що „на бажання обидвох, повідомляє про завершення угоди в справі Геброну та інших спірних питань". Крім того від себе він завважив, що уважає ці угоди справедливими і правильними кроками на шляху до кра-

(Закінчення на стор. 3)

Делегація України відвідала ЗСА і Нікараґуа

Київ (УНІАР). — Сюди 12-го січня повернулася з Нікараґуа і ЗСА українська делегація, очолювана заступником міністра закордонних справ України Володимиром Хандогієм.

У Ню Йорку 7-го січня члени української делегації зустрілися з новопризначеним генеральним секретарем Організації Об'єднаних Націй (ООН) Кофі Анноном і передали йому листа від Президента України Леоніда Кучми. Представники української делегації провели з генеральним секретарем ООН переговори, які заклали основу для дальшої співпраці.

На запрошення президента Республіки Нікараґуа Віолєти Барріос де Чаморра у ці дні делегація України взяла участь у церемонії інавгурації новообраного президента Нікараґуа Арнольда Алімана Льокайо.

В. Хандогій вручив сьогоднішньому і новообраному президентам Нікараґуа особисті послання від Президента Л. Кучми. Як представник Президента України, В. Хандогій під час короткої

(Закінчення на стор. 3)

Рівень інформатизації України дуже низький

Київ. — У 50-ті роки українські вчені досягли значних успіхів у інформатизації, однак тепер ця ділянка перебуває у кризі, визнано на засіданні пресового клюбу, яке організувало Міністерство у Справах Науки і Технологій, повідомила 13-го січня УНІАР.

На нараді під назвою "Проблеми розвитку інформатизації в Україні" наведено дані, за якими рівень інформатизації українського суспільства у порівнянні з країнами Заходу становить 2-2.5 відсотка.

Серед учасників засідання були заступник міністра Олексій Савченко, депутат Володимир Ковтунець і заступник директора Інституту Кібернетики Олександер Паладін, які поінформували присутніх про колишні успіхи України в інформатизації. За їхніми словами, в 1950 році в Києві було створено першу в континентальній Европі електронно-обчислювальну машину. Науковці Інституту Кібернетики під керівництвом академіка Віктора Глушкова створили цілу низку подібних машин, в тому числі й попередницю сучасних персональних комп'ютерів — машину для інженерних розрахунків „Мир".

Однак тепер в цій галузі панує криза, яка змусила українських вчених випрацювати меморандум з проблем інформатизації України. Серед головних завдань, наведених у меморандумі, є випрацювання інформативно-правної бази і налагодження міжнародних зв'язків.

У Києві важко побили д-ра Г. Васьковича

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Як інформує Товариство „Рідна Школа" в Мюнхені, як також Український Вільний Університет, відомий науковий і громадський активіст проф. д-р Григорій Васькович впав жертвою бандитського нападу в Києві у дні 24-го грудня 1996 року, в наслідок якого він знаходиться у важкому стані в одній із лікарень Києва.

Д-р Г. Васькович саме виміняв в одному із київських банків більшу суму долярів на гривні, щоб заплатити в друкарні за видання, яке підготовляв. Невідомі грабіжники напали на нього після виходу з банку важко побили і залишили непритомним на ласку морозної ночі в столичному місті України.

Стан побитого є так поважний, що старання перевезти його до Мюнхену не є можливі.

Д-р Г. Васькович довгими роками працював в українській громаді Мюнхену, посвячуючи найбільше часу для УВУ і для навчання в „Рідній Школі", якої був одним із засновників. Управа „Рідної Школи" звернулася окремим письмом до генерального консула України в Мюнхені д-ра Григорія Хоружного допомогти прослідити цей грабіжницький напад і притягнути до відповідальности та кари спричинників того вчинку, який викликав серед української громади загальне негодування і співчуття з родиною побитого.

Уряд збільшить контролю над виробництвом алькоголю

Київ. — Кабінет Міністрів збирається накласти більшу контролю на виробництво і продаж алькоголю, повідомив 10-го січня „ОМРІ Дейлі Дайджест", покликаючись на українське радіо.

Голова управління харчової промисловости Леонід Сватков сказав, що за останні шість місяців минулого року Україна заробила 175 млн. дол. від експорту алькоголю. Він додав, що якби держава не регулювала продаж і виробництво спиртних виробів, 120 млн. дол. з цієї суми залишилися б поза межами України.

Нові правила визначають мінімальну ціну на імпортовані алькогольні напої. Уряд також посилив інспекцію торгівців, в результаті чого вже в цьому році понад 2,000 продавців втратили свої ліцензії.

Тим часом прем'єр-міністер Павло Лазаренко скритикував Уряд за „брак дисципліни", зокрема в Міністерстві Фінансів. Він зазначив, що міністерство вже дістало вісім попереджень і дев'ять ще не буде.

Створюють спільне підприємство з виготовлення автомобілів

Запоріжжя (УНІАР). — На розгляд Кабінету Міністрів подано техніч-но-економічне обґрунтування проєкту щодо налагодження у Запоріжжі спільного виробництва автомобілів, у якому візьмуть участь місцеве акціонерне товариство „Автозаз" і американська корпорація Дженерал Моторс.

Американський партнер готовий відразу після підписання контракту виділити інвестиції у сумі 23 млн. дол. Їх запроновано скерувати на підготову існуючих на запорізькому заводі потужностей для випуску щорічно 25,000 малолітражних авт середньої кляси марки „Опель Вестра".

У разі схвалення проєкту додаткове завантаження одержать біля 130 підприємств-суміжників „Автозазу". Крім зазначеного проєкту, на урядовому рівні вирішуватимуться і питання про відновлення випуску у Запоріжжі вдосконаленого моделю „Таврії".

Компанії дістали контракти на розповсюдження ґазу

Київ. — 10 українських та чужоземних газових компаній здобули право постачати українським замовникам понад 80 блн. кубометрів природного газу на суму 5 блн. дол., повідомив 13-го січня „ОМРІ Дейлі Дайджест", покликаючись на українське радіо.

Компетиція щодо контрактів тривала кілька місяців і в ній брали участь як політики, так і підприємці. Раніше головним постачальником газу в Україні був Укргазконсорціум, який складався з шести компаній і двох банків. Газова система на Дніпропетровщині дала представникам цієї области ведучу ролю в розповсюдженні газу.

У новій мережі розповсюдження ґазу з'явилося кілька нових компаній, таких як Інтергаз, Українська Газова Компанія та інші.

ВИПЛАТЯТЬ ЗАБОРГОВАНІСТЬ ЗА ЛИСТОПАД

Київ. — До 20-го січня буде погашено заборгованість у пенсіях за листопад минулого року, повідомив на засіданні колеґії Міністерства Освіти прем'єр-міністер Павло Лазаренко. За його словами, у проєкті бюджету на 1997 рік закладено суму у розмірі 3 блн. гривень для погашення боргу у платнях та соціяльних виплатах. П. Лазаренко повідомив, що в січні-лютому працівники отримуватимуть тільки біжучі платні.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ВБИЛИ ГОЛОВУ РАЙОННОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

КИЇВ. — Як повідомила агенція "Укрінформ", у селищі Роздольне, Крим, вбито голову районної державної адміністрації, голову Роздольненської районної Ради Леоніда Рябку. При виході з будинку, коли Л. Рябка ішов до праці, в нього зроблено чотири постріли. На місце злочину виїжджали прем'єр-міністер Криму, прокурор автономії та начальник головного управління Міністерства Внутрішніх Справ України.

ПІКЛУЮТЬСЯ ПРО МАЛОЗАБЕЗПЕЧЕНИХ

СИМФЕРОПІЛЬ. — Секретар Симферопільського міського комітету Партії Економічного Відродження Криму, депутат Верховної Ради Автономної Республіки Крим Іван Жипнюк повідомив, що кримські підприємці організували кількаразове безплатне відвідування кримських театрів та пільги на річну передплату газети "Южная Столица" для мешканців старечих будинків та будинків-інтернатів для дітей-інвалідів у Криму. Керівник Спілки Підприємців Симферополя Сергій Вороноков кілька разів надавав також і грошову допомогу будинкам для старших людей та для дітей-інвалідів.

РОСІЙСЬКІ ПАТРІОТИ МАЮТЬ СВОЮ ЛЮДИНУ В УКРАЇНСЬКОМУ ПАРЛЯМЕНТІ

СЕВАСТОПІЛЬ. — Депутат Верховної Ради України від Севастополя Олександер Бобриньов, комуніст, член Комісії з питань оборони і державної безпеки, висловив бажання вийти зі складу українського парляменту. Своє рішення він обґрунтував тим, що керівництво України, в тому числі і голова Верховної Ради Олександер Мороз, роблять усе для загострення відносин з Росією і для зближення України з Заходом. Однак Севастопільський міський комітет Комуністичної партії 10-го січня постановив, що О. Бобриньов має залишитися в Українському парляменті.

ПІКЕТУВАЛИ КОНФЕРЕНЦІЮ, ОРГАНІЗОВАНУ МОСКОВСЬКИМ ПАТРІЯРХАТОМ

ЗАПОРІЖЖЯ. — Представники обласних організацій Руху, Товариства "Просвіта" та інших демократичних об'єднань пікетували приміщення, де відбулася релігійна конференція, організована Московським Патріярхатом без погодження з Міністерством Закордонних Справ України. Учасники акції вважають конференцію не політичною, а релігійною, оскільки її скликано у час активних зазіхань Москви на Севастопіль. Учасники пікету оприлюднили заяву, у якій кваліфікують конференцію "як політичну агресію проти України". Міліція намагалася відібрати у пікетувальників гасла і затримала Степана Лазара за те, що він співав державний гимн України. В міліції склали акт, сказали, що викличуть його до суду і відпустили. Звинувачення висунули за статтею 182, яка забороняє "крики і спів у громадських місцях".

АКАДЕМІЮ МИСТЕЦТВ ОЧОЛИВ А.ЧЕБИКІН

КИЇВ. — Перші загальні збори Академії Мистецтв України ухвалили рішення призначити президентом академії маляра Андрія Чебикіна. Академію створено наприкінці 1996 року за рішенням Президента України. Збори обрали також Віктора Сидоренка віцепрезидентом академії, а Михайла Криволапова — головним ученим секретарем. Ухвалено і тимчасове положення про вибори академіків та членів-кореспондентів Академії Мистецтв України. У праці перших загальних зборів взяли участь міністер у справах науки і технологій Володимир Семиноженко і керівник відділу гуманітарної політики Адміністрації Президента Василь Кремінь.

ТОВАРИ ТРЕБА МАРКУВАТИ І КОДУВАТИ

КИЇВ. — З 1-го січня 1997 року в Україні діє закон про обов'язкове позначення штрих-кодами товарів, що виробляються і продаються в Україні. Винятком є підприємства харчової промисловости, яким дозволено розпочати процес маркування на рік пізніше, тобто з 1-го січня 1998 року. Від 1-го січня 1999 року українські підприємства роздрібної торгівлі зможуть продавати лише товари, позначені штрих-кодами. Наприклад, алькоголь матиме загальну та власну назву виробу, найменування виробника і товаровий знак, географічну назву місця виготовлення, міцність, вміст цукру, нормативні дані, номер ліцензії і дату виготовлення. На етикетках тютюнових виробів, окрім виробника і нормативних інформацій, буде попередження про шкідливість нікотини для здоров'я. Імпортовані товари, позначені штрих-кодами у країні виготовлення, не підлягають обов'язковому перекодуванню в Україні. Проте підлягають обов'язковому перекодуванню імпортовані товари, які підпадають в Україні обов'язковій обробці, розподілові, перепакуванню, важенню на підприємствах торгівлі.

ПРОДАЮТЬ УКРАЇНСЬКУ ЧАСТИНУ МАЙНА СП "ДОНБАС-ТЕЙЛОР"

КИЇВ. — Фонд Державного Майна України повідомив про намір продати українську частину (15.8 відсотків) майна спільного підприємства "Донбас-Тейлор", що спеціялізується у збиранні кризерів для м'якого морозива. Статутний фонд спільного підприємства становить 720,000 гривень. Співзасновниками його є акціонерне товариство російської торгово-промислової компанії "Росм'ясмолторг" (43.2 відс.) і кипрська фірма "Тейлор-Кризер ЛТД" (50 відс.).

ЗАКОНИ НАБУЛИ ЧИННОСТИ

КИЇВ. — Від 1-го січня 1997 року набув чинности закон про сплату земельного податку. Вартість сільсько-господарських угідь визначено в межах 1,400 дол. за один гектар. Від початку нового року також на-був чинности закон про відповідаль-ність за недобросовісну конкуренцію юридичних і приватних осіб та об'єднань. Від 15-го січня скасовується закон про звільнення від сплати мита з товарів, ввезених на територію України інвалідами Чорнобиля.

ЛАРИСА ІВШИНА — РЕДАКТОР ГАЗЕТИ „ДЕНЬ"

КИЇВ. — Керівники закритого акціонерного товариства "Українська пресова група" ухвалили рішення призначити редактором газети "День" Ларису Івшину-Жаловагу. У понеділок, 13-го січня, вона провела першу ознайомчу зустріч з колективом редакції. Раніше Івшина працювала редактором програми новин Міжнародного медіа-центру "Інтерньюс", а перед тим працювала в редакції газети "Кієвскіє Вєдомості" і пресовим секретарем прем'єр-міністра Євгена Марчука.

В АМЕРИЦІ

У ПОНЕДІЛОК, 13-ГО СІЧНЯ, пів століття після Другої світової війни, президент Билл Клінтон окремим церемоніялом у Білому Домі відзначив і вручив „Медалю Почести" — найвищу нагороду країни за хоробрість, сімом американським воякам-муринам, які воювали та загинули, обороняючи вольності, котрих самі в той час в Америці не мали. Єдиний, що залишився в живих із сімох відзначених, Джозеф Вернон Бейкер, прийняв це відзначення, дякуючи своїм неприсутнім товаришам за гідно сповнений обов'язок і обіцянкою їх не забувати. Президент Б. Клінтон після вручення підкреслив, що „сьогодні наша історія знову стала повною, бо країна належить дилл тих, яким це давно належалось".

У СВІТІ

У ПОНЕДІЛОК, 13-ГО СІЧНЯ, в Шангаї китайський суд визнав винним у незаконному перевезенні товарів — цим разом каліфорнійського сміття, американського підприємця 56-річного Вілліяма Пінг Чена, і формально йому присуджено 10 років позбавлення волі. Однак в дійсності його покарано 60,000 дол. та негайним виїздом з Китаю. Затримання В. Ченга, суд і покарання, на думку аналітиків, є тільки політичним маневром Китаю проти Америки, а підсудний був тільки знаряддям під час дипломатичної боротьби двох країн. Китай притриманням В. Ченга хотів перед світом зробити Америку країною, що нехтує законами інших і висилає своє сміття далеко поза свої кордони.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Дипломати із Східньої Европи під обстрілом

У цілому цивілізованому світі виказка дипломата чужої держави викликує повагу і недоторканість у місцевих властей, де б цей дипломат не стояв на службі.

Якось донедавна ця недоторканість дипломатів не насувала ніяких сумнівів, а вони самі також не давали причини до розгляду їхньої поведінки, чи їхніх вчинків. Карта дипломата особливо відкривала двері до усіх урядів, а плитка з дипломатичним знаком на автомобілі — це у великих містах самозрозумілий дозвіл на паркування там, де іншим смертельникам не дозволено.

Слово „дипломат" автоматично відкривало двері, куди тільки було треба, і давало ці виїмкові права, що їх можуть мати лише ті, які репрезентують свою державу на чужому терені.

Так було досі. Але в останньому часі виказка дипломата в Північній Америці не така то вже досконала та дивним-дивом ця виказка потягнула за собою ряд доволі клопітливих для власників, а передусім для держав, що їх власники репрезентують, проблем, які одна за одною дістаються тепер на сторінки світової преси.

Під обстріл потрапили дипломати саме східнього бльоку колишнього СССР і в тому, на жаль, також України.

Про неприємний випадок заступника консула України в Торонто читали ми в канадській пресі і подали про це коротко і в нашому щоденнику. Двомісячна афера закінчилася видаленням цього дипломата та його дружини з Канади в Україну, як небажаних осіб. Хоча українські кола запевняють, що О. Юшко видалений безвинно і що справа вияснится, все ж її поширення канадською пресою не може вплинути добре на „імедж" українських представників в Канаді. Надіймося, що воно не змінить прихильности канадського уряду до української справи та українців, але можемо відтверто признати, що того нам не було потрібно.

Хоча можемо бути задоволені, що справа із О. Юшком не закінчилася так сумно, як грузинського дипломата Ґеорґія Махарадзе у Вашінґтоні, де він на підпитку забив своїм автом 16-літню дівчину. Тут вже не було виправдання і вибачатися мусів навіть президент Грузії Едуард Шеварднадзе.

Щойно перед кількома днями нюйоркські газети розписувались про інших двох дипломатів — російського і білоруського, що також під впливом алькоголю викликали сутичку з поліціянтами, паркуючи на недозволеному місці на одній із головних вулиць. Ця „пригода" потягнула за собою розгляд самого мера міста Рудолфа Джуліяні питання нелеґального паркування в тому місті автомобілів дипломатів із Східньої Европи і числа показали, що вони призбирали кар за нелеґальне паркування на тисячі, тисячі долярів. Одні лише російські дипломати дістали в минулому році понад півтисячі карних квитків.

В тому самому часі, як засоби масової інформації підхопили цю справу, вийшла наяв ще інша, а саме вандалізмів та невідповідної поведінки дітей російських дипломатів, що живуть усі в одному відтинку північного Ню Йорку — Ріверсайді, який відомий був досі зі свого спокою та безпеки. Молодці певні себе, як діти тих, що мають міжнародний імунітет, так себе ведуть, що мешканці цієї дільниці тепер бояться виходити на вулицю та свобідно порушатися, як це робили досі.

Коли будуть далі повторюватися частіше подібні випадки, як ті у Вашінґтоні, Торонто чи Ню Йорку, дипломати із колишнього совєтського бльоку держав дістануть опінію, яку буде важко вимазати. В усіх згаданих випадках, що мали місце в останньому часі, головну ролю грав надмір алькоголю. Це може спонукало українську амбасаду в Канаді передати на світовій інформаційній службі перестерогу щодо консумпції алькоголю в Україні, пояснюючи, що там людям на підпитку відбирають право їзди автом і дають високі грошові кари. Але чи ця пересторога не зобов'язує також дипломатів з України тут?

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Олександер Серафин

ТРАНСФОРМАЦІЯ АВТОМОБІЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОСТИ

II

Постачальники складових частин користають зі змін, які переходить автомобільна промисловість, беручи на себе чим раз більшу відповідальність. Консолідація постачальників продовжуватиметься в наступних роках, як також технічна та торговельна співпраця. Головні з них, наприклад, фірми „Дана" і „Лір", закупляють малих конкурентів, щоб могти пропонувати виробникам авт цілі системи (злука кількох або більше частин зі спільним завданням). Вони стають центрами інженерного знання для цих систем. Деякі спостерігачі вважають, що консолідація та ріст постачальників перебирає вагу від виробників, з можливим послабленням конкуренції та підвишки цін на свої вироби.

Число юнійних автомобільних робітників впало на 50 відсотків за останніх 17 років. Спроможність робітничої юнії організувати нових членів у постачальників та чужих виробників не має великого успіху. В 1990 році 26 відсотків постачальників визнавало робітничу юнію. Минулого року, за даними Мишиґенського університету, менше 20 відсотків. Юнійні провідники стали безрадними в ситуації, яка існує в фабриках постачальників та чужих виробників. Одначе вони не здаються. Їхній бюджет на цю ціль становить 25 млн. дол., в 10 разів більше, ніж в 1980-их роках.

В Західній Европі продано в 1995 році 13.5 млн. авт і біля 14 млн. в 1996 році. Майже цей самий обсяг передбачають на 1997 рік. Виробництво і продаж автомобілів в Центральній та Східній Европі значно зросли. Протягом перших дев'яти місяців 1996 року автомобільний ринок зріс на 216 відсотків в Центральній Европі (Словаччині, Словенії, Чеській Республіці, Польщі і Мадярщині). Це завдяки вищим заробіткам громадян цих країн. В Польщі в 1996 році продано 220,000 авт, на 40 відсотків більше, ніж в 1995 році.

Головні виробники автомобілів інвестують в Центральній Европі, щоб бути в сусідстві новопосталих держав. Вони вважають, що в колишніх совєтських республіках буде великий попит на авта за два-три роки. 760,000 авт було продано в цьому реґіоні минулого року, до 2001 року цей ринок збільшиться до 1.2 млн. авт. В цілій Східній Европі продано 2,167,000 автомобілів в 1995 році і цей ринок зросте до 3,370,000 авт до кінця цього століття.

Після багатьох років застою, високих тарифів, хаотичної економіки і постійно змінної державної політики, Бразилія стала одним з перспективних автомобільних ринків світу. Виробництво авт має осягнути 2.5 млн. штук до 2000 року, за даними їхньої асоціяції. Це є можливим, якщо країна залишиться стабільною. В Бразилії є 14 млн. зареєстрованих авт — одна на 12 осіб. Арґентина має одне авто на шість осіб, а ЗСА — на 1.6 особи. Перший раз в історії Бразилії виробництво автомобілів осягнуло 1.6 млн. штук в 1995 році, а в 1996 році дещо менше.

Протягом останнього року шість автомобільних фірм розпочали або запроєктували будувати свої фабрики в Бразилії. В 1997 році Бразилія і Арґентина будуть найбільшими прибутковими і стабільними ринками, на думку президента міжнародних операцій „Дженерал Моторс".

В 1995 році в Південній Америці продано 2,295,000 автомобілів. Передбачають збільшення ринку до 3,449,000 штук до кінця цього століття.

В азійсько-тихоокеанській частині живе 60 відсотків світового населення, яке зросте протягом наступних 20 років на 28 відсотків — до 4.3 більйона. Автомобільний ринок, який становив в 1995 році 15 млн. авт, на думку спостерігачів, більш ніж подвоїться — до 32.8 міл. (дехто думає, що може потроїтися) у цьому самому періоді.

Найбільш жаданим ринком цього реґіону є Китай. Уряд Китаю ставить автомобільну промисловість як одну з головних підстав розвитку економіки держави. Американські фірми вже осягнули 10 відсотків ринку і стараються опанувати багато більше. За ними ідуть їхні постачальники. Одною з головних проблем в Китаї є постійна зміна правил і реґуляцій, обмеження кредиту на персональні позики та „імпорт" авт чорним ринком.

Петро Яцик

Думки про номінацію Президента Кучми на Нобелівську нагороду миру

В 1993 році я відвідав Музей Гірошіми в Японії. Я пригадував собі те, що бачив в 1945 році: як горіли доми і асфальт на вулицях Берліну і Ляйпціґу. Це, безперечно, страшно згадувати, але я знав, що в тамтій ситуації я міг був втекти з одної вулиці на другу. Коли страшна хвиля гарячого повітря і радіяції від ядерного вибуху охоплює ціле місто і від неї доми, залізні споруди і людське тіло згоряють, як свічки, нема порятунку нікому і нічому на просторі 10 квадратних кілометрів. Це сталося в Гірошімі від вибуху 13-меґатонної атомової бомби. На сучасному рівні розвитку ядерної технології ракети несуть 200-меґатонні бомби в системі 144 пов'язаних зі собою ядерних головок.

Тим, які не бачили, як горить асфальт на вулицях, і не мали нагоди бачити наслідків вибуху атомової бомби в Гірошімі, важко, майже неможливо, уявити собі, яке знищення усього живого і неживого несе в собі ядерна зброя.

23-го жовтня 1995 року Колюмбійський університет в Ню Йорку надав Президентові Леонідові Кучмі нагороду за його працю для розбудови вільного ринку, підтримку миру в Східній Европі і вклад у знищення ядерної небезпеки в світі. Того ж дня я обідав при одному столі з Президентом Кучмою, президентом Колюмбійського університету Джорджом Руппом і господарем обіду проф. Марком вен Гаґеном. При розмові про заслуги Президента Кучми я раптом зрозумів, з яким добродійником світового значення я обідаю. В умовах тоталітарної совєтської системи Леонід Кучма, як відомий спеціяліст-інженер, працював над творенням зброї для масового знищення, але ставши Президентом нової незалежної держави, він поставив питання світової безпеки на перше місце, навіть вище державних інтересів. Тим він дав приклад, як будувати добро для світу, а не працювати для його знищення.

Така діяльність безсумнівно заслуговує найвищого світового визнання. В минулому деякі науковці отримали Нобелівську нагороду за теоретичні праці про атомове роззброєння у світі. Президент Кучма підтримав цю велику ідею конкретним ділом, наважившись на значний політичний риск, і був першим, який на практиці показав, як запобігти світовій катастрофі або бодай зменшити небезпеку її виникнення. А саме така була головна ідея Альфреда Бернарда Нобеля, на підтримку якої він залишив усе своє майно в своїй добродійній фундації.

Уже того дня при обіді я згадав про мої думки на цю тему президентові Колюмбійського університету. В цей час нічого в цій справі не зроблено, але згодом керівником фундації мого імені став д-р Марко Стех і у вересні 1996 року ми ще раз обговорили цю ідею. Ми отримали інформацію від Нобелівського комітету про офіційні критерії признання нагороди миру, а тоді звернулися до всіх поважних університетів, що займаються студіями Східньої Европи. Відгук був на 100 відсотків позитивний, і Освітня Фундація Петра Яцика почала втілювати цей задум в життя.

Номінація Президента Кучми на Нобелівську нагороду миру спонукала мене до глибших роздумів про політичні процеси в світі. Продовж останніх 500 років великі держави світу спирали свій ріст і розвиток на будування аґресивної фізичної сили. Україна ніколи не була аґресором і була в таких умовах завойовувана, принижувана і використовувана. Але тепер, коли аґресивні держави в процесі накопичування фізичної військової сили дійшли до межі самознищення всього світу, до голосу доходять сили миру і добра. Україна під проводом Президента Кучми стає провідним прикладом конструктивної співпраці держави зі світовою спільнотою для збереження миру в світі, в наслідок якої матеріяльні надбання, які вживалися для творення засобів масового знищення, будуть підтримувати мирні цілі і сприятимуть підвищенню рівня життя світового суспільства.

10-го грудня 1996 року припадає сторіччя від дня смерти Альфреда Нобеля. Мені здається, що продовж тих сто років жодна подія чи особа не

(Закінчення на стор. 3)

„Та ось сталося диво,
мури впали,
Україна — вільна. Немовби віки
кривавих змагань стоять нам
за спиною і дивуються
разом з нами: невже сталося?"

Володимир Жила

Де є надія, там буде й щасливе майбутнє

Олесь Доній (автор та упорядник), „Студентська революція на граніті: Фотоальбом". „Смолоскип" — „Тріюмф", Київ, 1995, 129 стор., ціна: 30 ам. дол., 40.50 кан. дол.

I

Ці знаменні рядки взято зі вступного слова від Видавництва „Смолоскип", в якому ще так недавно з'являлися в діяспорі твори українських письменників-дисидентів. Розгортаючи свою діяльність в Україні, видавництво порадувало нас чудовим фотоальбомом про студентське голодування в жовтні 1990 року.

Книга появилася у четверті роковини незалежности України, змальовуючи події п'ятирічної давности, що проходили в Києві. Читаючи уважно книгу, приходимо до переконання, що вплив студентської революції на граніті був визначальним для України. Він потужно сколихнув суспільством і чи не вперше весь світ тоді зрозумів, що Україну вже не втримаєш і не зупиниш. Може тому і агонізуюча імперія не вдалася до спроби припинити революцію силою?

Тепер повернімося у це недалеке минуле, щоб приглянутися йому ближче. У 1990 році відчутною стала відмінність у сприйнятті ситуації в Україні між молоддю та поколінням старшої формації. Молодь вважала, що третина голосів демократів у Верховній Раді не була перемогою, адже Рада — це орган законодавчої влади, де для прийняття рішення потрібна більшість голосів, а демократи її не мали. Тому молодь стала активізувати свої сили й рівночасно вивчати акції своїх ровесників у різних країнах світу. На початку літа в київській Українській Студентській Спілці (УСС) визріла ідея широкомаштабної акції, стрижнем якої мало бути масове голодування. Ця ідея швидко утвердилася серед студентів Києва і Львова (Студентське Братство Львова) й вони спільно визначили день початку акції, її форми та методи. А за кілька днів до самої події розклеїли в Києві листівки з трьома основними вимогами: „Негайно припинити уповноваження Верховної Ради України та призначити нові вибори на багатопартійних засадах восени 1991 року; прийняти закон про націоналізацію майна КПУ та ЛКСМУ; не допустити до підписання союзного договору". Рівночасно Київська рада УСС закликала студентів, молодь, усіх, кому не байдуже майбутнє України, підтримати їх: „Готуйтеся до жовтневих акцій громадської непокори, створюйте осередки УСС!". Здається, що це була чи не перша громадсько-політична листівка в Україні, що кінчалася словами „З нами Бог". В інтерв'ю з пресою голова Київської філії УСС Олесь Доній заявив: „Ми не хочемо кривавої бойні, тож пропонуємо все вирішувати демократично".

Тим часом львів'яни, що були ближче до настроїв опозиції, запропонували ще дві вимоги: прийняти рішення про військову службу громадян України виключно в межах республіки та домагатися резиґнації прем'єр-міністра В. Масола.

Потужно прозвучало звернення голодуючих студентів до молоді України: „Друзі! Настав час вибору: або ми доб'ємось незалежної демократичної України, або так і залишимось колонією імперії, духово бідним зденаціоналізованим народом, та щоб пізніше ми не згадували слів Кобзаря: „А ми дивились, та мовчали, та мовчки чухали чуби, німії, подлії раби".

На перші переговори з студентськими лідерами прибув також Леонід Кравчук, голова Верховної Ради, який тоді заявив: „Я не є вже секретарем Центрального комітету, тому б не хотів обговорювати питання міжпартійні. Бо так чи інакше повинен торкнутись інших партій. А я хочу бути над партіями. Я ніякої партії підтримувати не буду, я буду підтримувати народ".

(Закінчення буде)

Д-р Тамара Булат

БЕЗ ОХРАНКИ І НКВД

(Відзначення 130-ої річниці від дня народження Михайла Грушевського)

III

До важливих точок праці Організаційного комітету з підготови та відзначення 130-річчя від дня народження М. С. Грушевського належала й співпраця з міжнародним Академічним комітетом, куди входили відомі вчені ЗСА, Канади, Франції, Німеччини, Польщі, як також України. Д-р Любомир Винар як голова цього комітету та Українського Історичного Товариства (ЗСА) був обраний співголовою Організаційного комітету міжнародної науки конференції, присвяченої Михайлові Грушевському, що відбулася в столиці України. Інші співголови цього комітету: Іван Курас — віцепрем'єр-міністер Уряду України, директор Інституту Національних Відносин і Політології НАН України, академік; Валерій Смолій — директор Інституту Історії НАН України, Павло Сохань — директор Інституту Української Археографії та Джерелознавства імені М. Грушевського, член-кореспондент НАН України.

З метою розвитку міжнародного співробітництва створено Міжнародний благодійний фонд Михайла Грушевського, почесним членом якого є Президент України, а співзасновниками — Український Науковий Інститут Гарвардського університету та Канадський Інститут Українських Студій Альбертського університету (голова Фонду акад. Микола Жулинський). У плянах цього фонду є публікація повного зібрання творів М. Грушевського, яке налічує понад 2000 бібліографічних одиниць (понад 50 томів праць, за попередніми підрахунками).

Після урочистостей у Києві першими відзначили ювілей Михайла Грушевського у Ню Йорку.

27-го жовтня 1996 року міжнародний Академічний комітет для вшанування 130-ліття з дня народження М. Грушевського, Українська Вільна Академія Наук у ЗСА, Українське Історичне Товариство, при співпраці Українського Інституту Америки, відбули ювілейну наукову конференцію.

Щоб віддати шану великому вченому і засновникові української держави початку нашого століття, на урочистості прибули високі гості, серед яких були представники дипломатичного корпусу України — амбасадор д-р Юрій Щербак (Вашінґтон), консул д-р Євген Корнійчук (Ню Йорк), заступник постійного представника України в ООН Юрій Богаєвський (Ню Йорк). З України прибув відповідальний секретар урядового організаційного комітету проф. Леонід Решодько.

Коротким вступним словом відкривши конференцію, проф. Любомир Винар повідомив присутніх, що на адресу конференції надійшло дуже багато привітів з України, Канади, Західньої Европи, Австралії. Привіт від віцепрем'єра України Івана Кураса прочитав проф. Леонід Решодько і вручив диплом Міжнародного фонду М. Грушевського Любомирові Винарові за його визначний внесок у грушевськознавство.

З пильною увагою усі присутні в залі прослухали виступ амбасадора д-ра Юрія Щербака. Це була ґрунтовна аналіза сучасних політичних перипетій і особливостей міжнародної політики, об'єднана темою: „Грушевський і сучасне державотворення". Наведені уривки із праць Михайла Грушевського давали слухачам змогу збагнути актуальність проблем, які тривожили вченого і політичного діяча, але які залишаються активними для сьогоднішнього політичного курсу. Це — входження України в европейський і трансатлантичний простір; співробітництво з країнами причорноморського басейну; партнерство із З'єднаними Стейтами Америки, розважливі стосунки із сучасною Росією та інше.

Одним із лейтмотивів конференції було формування сучасної концепції глибинного вивчення творчої спадщини М. Грушевського в Україні, донесення його ідей до неукраїнських читачів і дослідників — істориків, політичних науковців, а також дипломатів, представників урядових інституцій.

Цей лейтмотив наскрізно перейшов через усі виступи промовців першої сесії конференції „Михайло Грушевський: історик, суспільно-політичний діяч, державотворець", як також і другої сесії: „Сучасний стан українознавчих студій на Заході: проблеми та перспективи розвитку".

Згідно з програмою конференції, першу запляновану доповідь виголосив президент УВАН д-р Марко Антонович на тему „Михайло Грушевський у недрукованому листуванні. З петербурзьких архівів". Завдяки кореспондентові УВАН Олександру Сергієву, 28 листів з петербурзьких архівів дістали наукову апробацію. Д-р Марко Антонович, який блискуче знає першоджерела XIX-XX століть, докладно проаналізував характер листування М. Грушевського періоду 1903-30 років з російськими вченими — С. Платоновим, М. Марром, М. Лемке та іншими. Для біографії українського історика відомості з цих листів становлять безперечну цінність. М. Грушевський розкривається перед читачем як людина творчої енергії і великих задумів. У листі до М. Лемке, наприклад, він згадує свою працю „Нарис українського народу" (1903), яку хоче видати якнайшвидше, бо в Росії відчувається потреба такого видання. Багато уваги М. Грушевський приділяє у своїх листах обороні дослідних інституцій України, діяльність яких було заплановано припинити елементарним способом: припиненням фінансування. М. Грушевський своїм авторитетом серед наукових кіл прагнув унеможливити заздалегідь визначене знищення української історичної науки.

Прослухане мимоволі породжувало тяжку асоціяцію із сучасним станом академічних інституцій і науки взагалі, що доведена до катастрофічного стану зубожіння в сьогоднішній Україні.

(Продовження буде)

СПІВПРАЦІВНИКИ ВСІМ відомої Матері Тереси повідомили, що з уваги на своє здоров'я вона правдоподібно наступного місяця передасть в інші руки керівництво доброчинної організації, котру заснувала майже пів століття тому. Архиєпископ Калькутти Генрі Д'Суза підтвердив, що 2-го лютого переведе голосування на вибір нової настоятельки чину „Місіонарі доброчин-ности". Це повідомлення опубліковано після того, як 86-річна Мати Тереса звірилась приятелям ще минулого місяця, що таки хоче передати керівництво у більш надійні руки, бо її здоров'я, а зокрема проблеми з серцем, не дозволяють їй виконувати як належиться всіх обов'язків.

У СТОЛИЦІ ПЕРУ ЛІМІ справа зі закладниками дальше у безвихідному становищі, бо ані уряд, ані повстанці не думають покищо міняти думки щодо своїх первісних вимог. Одначе намагання відновити переговори тривають, але швидкої розв'язки цієї афери ніхто не передбачує. Минулого понеділка, 13-го січня, коли раптово з резиденції японського амбасадора де повстанці революційного руху Тупак Амару тримають 74-ох закладників, почулися постріли, то запанував загальний неспокій, бо ніхто не знав причини пострілів. Швидко справу вияснено, коли Майкл Міннінґ, посередник з Міжнародного бюра Чевоного Хреста повідомив, що ніхто не був пораненим, а постріли згідно зі заявою провідника повстанців Нестора Церпи були попередженням для поліційної охорони, щоб не переходили усталених довкола резиденції кордонів безпеки.

В ІТАЛІЇ МИНУЛОЇ НЕДІЛІ, 12-го січня, вийшов з рейок поспішний поїзд, який курсує між Міляно та Римом. У катастрофі загинуло вісім осіб, а 29 було поранено. Катастрофа сталася поблизу місцевости Пяценза, всього пів години після виїзду з Міляно. Згідно з речником італійського державного залізничного управління Фредріком Манзеллі, найбільше жертв було у першому пасажирському ваґоні, котрий врізався в електричний стовп.

КОНВЕРТУ ЗААДРЕСОВАНУ до бюра арабськомовної газети „Аль Гаят" при Організації Об'єднаних Націй в Ню Йорку, котра виглядала підозрілою, перехоплено і як виявилось в ній була саморобна бомба, котра при відкриттю конверти була б вибухла. Таких конверт з адресою тієїж газети у понеділок,13-го січня, впродовж дня нюйоркська поліція в будинку ООН розмонтувала чотири і не було жодних пошкоджень. Натомість день перед тим у головній квартирі згаданої газети в Лондоні при відкритті такої конверти поранено двох працівників. Місцеві охоронні власті зтурбовані цією новою спробою тероризму та перестерігають громадськість бути на сторожі.

Допомога для поборювання злочинности

Всі ми цікавимося подіями, що мають місце у незалежній Україні, то ж знаємо, яка важка криміногенна ситуація там існує.

В зв'язку з цим, американська фірма „Аксітон" з Тексасу, у вересні цього року провела серію семінарів у Києві, демонструючи ефективність поліграфічних апаратів при допиті злочинних елементів. Ця високоякісна технологія, яка сьогодні застосовується у цілому світі, на жаль не використовується в Україні через важку економічну кризу, що утруднює боротьбу зі злочинністю.

Фірма „Аксітон" погодилася безкоштовно провести чотиритижневі курси, які дали б Україні висококваліфікованих спеціялістів, при умові, що Україна закупить 10 поліграфічних апаратів вартістю 13,000 дол. кожний. Впровадження цих апаратів безумовно стане значним кроком вперед у боротьбі з організованою злочинністю, що набирає щораз небезпечнішого характеру.

Здаючи собі справу з цієї загрозливої ситуації, що існує в Україні, організатори фонду, який співпрацює з державними властями України, звертаються з проханням про фінансову підтримку у цій важній потребі, до української спільноти.

Датки проситься надсилати на адресу: Self-Reliance (N.Y.) Federal Credit Union, Ukrainian-American Law Enforcement Relief Fund 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003, Acct. # 22630-000.

Полк. Ігор Раковський,
координатор фонду в Америці

Полк. Василь Дідик,
координатор фонду в Україні

Арафат і Нетанягу...

(Закінчення зі стор. 1)

щого майбутнього та можливого замирення на Близькому Сході в загальному.

Після цього повідомлення обидва лідери мовчки подали собі руки та швиденько розійшлись в різні сторони. Аналітики завважують, що поведінка обидвох мужів є тільки підтвердженням, що ці переговори були дуже напруженими, сенситивними і вповні не задоволили ні одних, ні других. Тепер, на їх думку, перед обидвома найважче завдання — переконати свої уряди та громадськість, що це був єдиний правильний крок з майже безвихідної ситуації дальшого кровопролиття.

Думки про...

(Закінчення зі стор. 2)

були достойнішими Нобелівської нагороди миру, ніж рішення України під проводом Президента Кучми знищити третій за величиною в світі арсенал ядерної зброї. Признанням Нобелівської нагороди миру за 1997 рік Президентові Кучмі Нобелівський комітет найкраще підтримав би і підтвердив би провідну ідею Альфреда Нобеля, який зазначив в своєму заповіті, що нагорода миру нележиться „людині, яка зробила найбільше або досягла найкращих результатів в праці для зміцнення братерства між народами, для ліквідації або зменшення розмірів діючих армій і для влаштування та пропаґування мирних конґресів".

Делеґація України...

(Закінчення зі стор. 1)

зустрічі з новообраним президентом порушив питання співпраці між двома країнами. Він зустрівся також з міністром закордонних справ Нікараґуа Еміліо Альварезом Монтальваном. У ході зустрічі міністра поінформовано про внутрішньо-політичну ситуацію в Україні та про заходи Уряду для поглиблення реформ. Відбулися українсько-нікараґуанські консультації з широкого кола питань із заступником міністра закордонних справ Нікарґуа Карльосом Ґурдіяном. Сторони виявили зацікавлення співпрацею в торгівлі та інших напрямках. В. Хандогій запросив нікараґуанського міністра закордонних справ відвідати Україну для дальших переговорів.

В Нікараґуа В.Хандогій зустрівся з керівниками інших центрально-американських країн, які також виявили закікавлення у співпраці з Україною. За словами Хандогія, "Нікараґуа є лідером серед країн Центральної Америки і встановлення з нею економічних відносин дасть змогу Україні вийти на цей ринок".

Різдво в парафії св. Андрія в Блумінґдейлі

Парафія української православної церкви св. Андрія в Блумінґдейлі, Ілл. (передмістя Чикаґо) вже третій рік підряд влаштовує спільний Свят-Вечір з метою, щоби в одній спільній, побільшеній, парафіяльній родині разом помолитися і згідно з нашими віковічними традиціями засісти до спільної Святої Вечері.

В понеділок, 6-го січня 1997 року о год. 6-ій вечора настоятель парафії о. Микола Боднарчук, при численній присутності вірних, відправив в церкві Велике Повечір'я, під час якого співав хор під дириґентурою д-ра Василя Трухлого.

Спільна свят-вечірня гостина відбулася відтак в парафіяльній залі, до якої засіло 97 дорослих та 19 дітей. Так як церква, так і парафіяльна заля з цієї нагоди були гарно прибрані. Столи були застелені і заставлені так, як годиться на таке свято. Організаторки цієї гостини Галя Карасейчук, Валя Козленко і Світлана Кусик з великою поміччю голови Сестрицтва Люсею Козацькою подбали про те, щоб і страв було 12 і щоб усі вони були піс-ні. Харчі, за вийнятком смачних вареників з „кухні Сестрицтва", приготували і поприносили учасниці цього спільного Свят-Вечора.

Це спільне родинно-парафіяльне свято звеличив своєю присутністю Владика Української Православної Церкви Всеволод, який перебував в цей час в Чикаґо. Він завітав до парафії разом з головою парафіяльної управи катедрального собору св. Володимира в Чикаґо ред. Володимиром Мазуром та з головою Сестрицтва катедри Надею Брюшенко з чоловіком.

Так як у церкві хором дириґував д-р В. Трухлий, так в парафіяльній залі з цих обов'язків дуже добре вив'язувався його молодий заступник Тарас Руденко. При вході до залі Владику Всеволода зустріли вірні піснею „Іспоплаєті деспота". Спільну гостину розпочато молитвою. Господарем вечора був о. настоятель М. Боднарчук. Відтак Владика Всеволод оповідав про наші свят-вечірні традиції, після чого о. настоятель в англійській мові розказав англомовним гостям про українське Різдво.

Цікаво і гарно випала й частина вечора, коли на залю увійшов Дід Мороз із колядниками. Стилево одягнений дідусь (молодий Андрій Карасейчук) мав відповідне слово до присутніх, а супроводжуючі його колядники колядували. Але найбільшою радістю для маленьких гостей було те, як білобородий гість роздавав їм подарунки, фундовані Парафіяльною управою. Бо і про це подбали організаторки цього вдалого спільного Свят-Вечора. Подарунки в конверті, при цій нагоді, одержали також три заступники головного дириґента д-ра В. Трухлого: Тарас Руденко, інж. Юра Цепинський та Андрій Карасейчук.

Від імени парафії програму вечора закінчив словом-подякою інж. Іван Козацький.

В сам день Різдва Христового Святу Літургію відслужив о. настоятель М. Боднарчук з участю великого числа вірних. Помітною була присутність і молодшого покоління та зовсім маленьких дітей, котрі відтак ішли чи їх несли до Св. Причастя.

Положення парафії св. Андрія на західній периферії Чикаґо сприяє цьому важному обслуговуванню вірних Української Православної Церкви, котрі мешкають на цих просторих теренах, як у таких великих святах, так і всіх інших християнських потребах.

В. К.

Книжка про село Грушки

З друкарні газети „Злагода" в місті Тлумач, Івано-Франківської области вийшла у світ цікава розповідь-історія села Грушки, авторства Миколи Тимчука під назвою „ Обпалена земля".

Книжка невеликого формату, бо тільки 95 сторінок, але в ній зареєстровано велику кількість фактів та матеріялу про згадане село Грушки, його мешканців, їхню діяльність, культуру, ношу та події, котрі в той чи інший спосіб вплинули на щоденне життя його громадян. Книжка, згідно з бажанням автора має послужити майбутнім поколінням села Грушки пізнати минувшину їх близької батьківщини, а також дати можливість майбутньому дослідникові зачерпнути з неї інформацій для дальших дослідів.

Книжка з пересилкою коштує 10 дол. і її можна замовляти, пишучи на адресу: Mykola Tymchuk, 9788 Cowden St. Philadelphia, Pa. 19115. Всі гроші з продажу книжки будуть використані на закуп дитячої літератури, котру буде вислано до шкільної бібліотеки села Грушки.

З невимовним болем серця та тяжким смутком повідомляю родину, приятелів і знайомих, що 2-го січня 1997 р. відійшов у вічність мій найдорожчий МУЖ

бл. п.

ПАВЛО ВІТРИК

нар. 25-го червня 1910 р. в Ковелі на Волині.
Колишній в'язень ряду польських в'язниць та концентраційного табору в Березі Картуській, за активну участь в рядах ОУН. Один з перших членів Ковельської Екзекутиви ОУН в 1929 р.

Покійний залишив у глибокому смутку:
дружину — ЕВГЕНІЮ з дому Т. ГРИГОРЧАК
швагра — інж. ТЕОФІЛА ГРИГОРЧАКА
з дружиною ТЕРЕСОЮ і дітьми:
ТАМАРОЮ СТІВИНС з дочками
СОНЕЮ і ФИЙ, ХРИСТИНУ
ЕНДРЮ з чоловіком АЛБЕРТОМ
та сином ПЕТРОМ ГРИГОРЧАКОМ

Молитовно молю Господа Бога, щоб оселив душу мого мужа там де всі праведні спочивають, а про нього нехай лишиться

Вічна пам'ять!

Горем прибита дружина ЕВГЕНІЯ

У глибокому смутку повідомляємо родину, знайомих і друзів, що у вівторок 14-го січня 1997 р. у пополудневих годинах у своєму домі в Кергонксоні, Н.Й. з волі Всевишнього по довгій і тяжкій недузі відійшла у вічність на 78-му році життя наша найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ

СВ. П.

АННА ПРИГОДА
з дому ФАРІОН

нар. на Волині 19-го листопада 1919 р.
в селі Рідків, Україна.

Залишила у глибокому смутку:
мужа — ІВАНА
сина — ІВАНА мол. з дружиною ДАНОЮ
внуків — ІВАНА
— ЛІНДУ Н.
— ТАНЮ і
— МИХАЙЛА
та ближчу і дальшу родину в Україні і в розсіянні, односельчан в Канаді та українську громаду в Кергонксоні.

ПАНАХИДА в четвер 16-го січня 1997 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Humenston, Кергонксон, Н.Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в п'ятницю 17-го січня о год. 10-ій ранку в українській католицькій церкві св. Трійці, Кергонксон, Н.Й., а опісля на цвинтар св. Духа Гемптонбурґ, Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося болючою вісткою, що 14-го січня 1997 р. відійшла у вічність на 90-му році життя наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

СВ. П.

МАРІЯ НАКОНЕЧНА
з дому ЗАПАРАНЮК

ПАНАХИДА в четвер 16-го січня 1997 р. о год. 3:00 по пол. в похоронному заведенні Gray-Parker Port Jervis, N.Y.

Заупокійна Служба Божа в п'ятницю 17-го січня 1997 р. о год. 11-ій в церкві св. Володимира в Ґлен Спей, Н. Й., а відтак на місцевий цвинтар.

У глибокому смутку:
муж — ПАВЛО
сини — ПЕТРО з дітьми:
ВІРОЮ з чоловіком МИХАЙЛОМ і сином МИКОЛОЮ
ЗЕНЕЮ з чоловіком МИРОНОМ і дітьми ЛЕСЕЮ і СТЕФАНОМ
— ТАРАС з дружиною ЛЕСЕЮ і дітьми в Україні: МАРУСЕЮ, НАДЕЮ з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ і дітьми БОГДАНОМ і ПАВЛУСЕМ
ПАВЛО з дружиною ОЛЕЮ і сином ТАРАСОМ
ближча і дальша родина в Україні, Польщі і Канаді.

Замість квітів на свіжу могилу колишньої студентки УВУ

СВ. П.

МАРІЇ ЛАБУНЬКИ

зложили пожертви на Ювілейний Фонд Українського Вільного Університету, родина покійної, друзі, приятелі і знайомі:

проф. д-р Мирослав Лабунька з родиною	1,000 дол.
Мац Роман з родиною	200
д-р Саляк Василь	200

по 100 дол.	Білик Юрій, Буняк Петро і Наталія, проф. Ґой Петро і Леся, д-р Данко Осип, інж. Качор Богдан і Іванна, Конрад Петро і Марія, Клячко Люба, Куземський Іван і Марія, проф. Піянко Адвентина і Віктор, проф. Рудницький Леонід і Ірена, Самофал Василь і Анна, інж. Ткач Ярослав і Леся, Шуст Ігор і Дарія;
по 50 дол.	Даниленко Іван і Наталія, Макаренко Борис, Медуха, Пискір Володимир і Марія, д-р Футей Богдан і Мирося, Ходновський Нестор;
по 40 дол.	Білевич Олександер і Софія, д-р Паламар Михайло і Галина;
по 30 дол.	Заліпський Ярослав і Надія, Онуферко Маркіян і Люба, Стецик Адріян і Лідія;
по 25 дол.	Бохно Михайло, Кліш Володимир і Віра, Вольчук Оксана, проф. Кіпа Алберт і Оксана, Мороз Ірена, Німилович Остап і Надія, Новосівський О., інж. Пришляк Олександер і Анна, проф. Стойко Володимир і Мирослава;
по 20 дол.	Воляник Теодор, Ощипко Г., Пазуняк Богдан і Софія.

Дякуємо всім жертводавцям і клонимо наші голови перед світлою пам'яттю покійної Марії. Нехай ласкавий Господь дасть їй вічний спокій, а світла пам'ять про неї залишиться серед нашої спільноти.

УПРАВА ФУНДАЦІЇ УВУ

П О Д Я К А

З волі Всевишнього ненадійно відійшов у вічність 25-го жовтня 1996 р. на 93-му році життя в Ню Йорку, наш дорогий ТАТО, ДІДО і ПРАДІДО

бл. п.

МАТІЙ ШКОРУТА

родом з Тисьмениці, Івано Франківської обл.

Складаємо сердечну подяку нашому парохові протоігуменові Патрикові Пащакові за відправлення Парастасу в похоронному заведенні Яреми і за Службу Божу в церкві св. Юра і прощальні слова.

Отцеві Лаврентієві за Панахиду у похоронному заведенні в день похорону.

Щира подяка маєстрові Андрієві Добрянському за відспівання Парастасу в похоронному заведенні і Службу Божу в церкві св. Юра в день похорону.

Рівнож дякуємо похоронному заведенню Петра Яреми, властителям Луіс Найгро і Роберт Бурітта за взірцеве полагодження всіх справ пов'язаних з похороном і перевезення тіла покійного на цвинтар св. Івана Хрестителя до Сиракюз, Н. Й., де похоронено поруч дружини бл. п. Мотрії і сина бл. п. Григорія.

Наша щира подяка о. Іванові з церкви св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н. Й. за останню відправу на цвинтарі і запечатання гробу, та усім присутнім, мешканцям Сиракюз, котрі чисельно прибули на цвинтар на закінчення похоронних відправ, та замовили Служби Божі за душу покійного.

Сердечно дякуємо нашим приятелям в Ню Йорку за чисельну участь у відправах у похоронному заведенні й у церкві св. Юра в день похорону.

Щира подяка усім за пожертви на Служби Божі, картки співчуття і щедрі пожертви на школу св. Юра в Ню Йорку і Пресовий Фонд журналу „Наше Життя".

НА СЛУЖБИ БОЖІ:

83-ій Відділ Союзу Українок Америки, Оксана й Ярослав Бубняк, Орися і Роберт Бурітта, Зірка і Микола Галів, Леся і Петро Ґой, Юстина й Олекса Дмитрушко, Христина і Павло Ґейнор, Надія й Іван Демчур, Дарія і Богдан Кекіш, Надія Кулинич, Надія Нагірна, Любов Оленін, Анастасія Паш, Іван Рак, Стефанія й Іван Сєрант, Розалія Стадник, Ксеня і Володимир Скрента, Анна і Мирослав Стахів, Марія і Павло Спорняк, Марія Шепарович, Леся і Стефан Шоробура, Стефанія Тишко, Донна Чехович.

НА ШКОЛУ св. ЮРА в НЮ ЙОРКУ зложили:

	16,110.00 дол.	Родина;
по	100.00	Ліда й Орест Ґлют, Євгенія й Євген Івашків, Марк А. Роче;
по	50.00	Євдокія і Павло Боднаренко, Маруся і Тарас Борковський, Леся і Петро Ґой, Зірка і Микола Галів, Ліда й Андрій Закревські, Стефанія і Дмитро Косович, Стефа Савчук, Ліда й Ярослав Черник, Донна Чехович, Марія й Юрій Штогрин;
по	30.00	Богданна і Володимир Слиж, Ярослава і Володимир Трембіцькі;
по	25.00	Марія Борковська, Марта Данилюк, Люба і Павло Михалевич, Ліда і Володимир Роговські, Рома Шуган;
по	20.00	Ірена й Іван Мокрівські, Христя й Юрій Навроцькі, Анна Натина, Катрія й Ярослав Червоняк;

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „НАШЕ ЖИТТЯ" зложили:

	25.00 дол.	Ірена і Теодозій Чабан;
по	10.00	Наталія Дума, Омеляна Рогожа.

В дев'ятий і сороковий день смерти в пам'ять покійного бл. п. Матія Шкорути СЛУЖБИ БОЖІ були відправлені:

1. в місті Тисьменниця, Україна;
2. в церкві св. Юра, в Ню Йорку;
3. в церкві св. Івана Хрестителя, в Сиракюзах, Н.Й.

Глибоко вдячні
доньки — МАРІЯ ШОРОБУРА і
— АННА РАК
внуки і правнуки

ГРОМАДСЬКІ ІМПРЕЗИ

Редакційні вістки про громадські імпрези будуть поміщені у „Свободі" **тільки після появи платних оголошень у щоденнику** або „Українському Тижневику".

Редакція „Свободи"

Допомога бібліотеці в Донецькому

В минулому році фірма МІСТ провела акцію збірки і висилки книжок о. Зеновієві Романові із селища Великий Любінь на Львівщині. Акція відбулася успішна, і парафіяльна бібліотека отримала чимало вартісних книжок.

Тепер до нас звернулася інша організація, вже із східньої України, з Донецького. Це Донецька державна обласна універсальна наукова бібліотека ім. Н. Крупської. З ініціятиви місцевих патріотів створено в цій бібліотеці відділ українознавства та українську світлицю. Бракує їм української літератури. Східня Україна дуже зрусифікована, і здобути українську книжку, журнал чи газету там дуже важко, інколи майже неможливо. Тому наша фірма хоче допомогти місцевим людям і готова безплатно відправити книжки в цю бібліотеку. Якщо у вас зберігаються українські книжки чи журнали і ви бажаєте їх відправити у Донецьке, просимо відправляти це все на адресу нашої фірми: MEEST-America, Inc., 817 Pennsylvania Ave., Linden, N. J. 07036; tel.: 1-800-288-9949; або MEEST Clifton, 455B Clifton Ave., Clifton, N.J. 07011; tel.: (201) 340-0500.

На посилці просимо зазначити, що це книжки на бібліотеку у Донецькому.

Адреса бібліотеки: Донецька державна обласна універсальна наукова бібліотека ім. Н. К. Крупської, 340055 Донецьке, вул. Артема, 84, Олені Башун, заступниці директора.

Для тих, в кого є доступ до інтернету,а подаємо координати цієї бібліотеки на інтернеті: e-mail: postmaster@library. donetsk. ua, Web site: http://www. library. donetsk. ua.

Адам Стець

ЗСА ПОПЕРЕДИЛИ УРЯД Південної Африки про те, що існує можливість зменшення допомоги, якщо Преторія дальше плянуватиме продавати окремі частини озброєння Сирії. Ніколас Бирнс, речник Державного департаменту, підкреслив, що деякі програми державної допомоги забороняється уділяти країнам, які продають військове обладнання і зброю країнам, що є на листі ЗСА, як ті, котрі спонзорують тероризм. Сирія є однією із сімох країн на згаданій листі.

Появилася нова збірка Г. Черінь

У кінці 1996 року в тернопільському Видавництві „Лілея" появилося нове видання відомої в діяспорі та Україні письменниці Ганни Черінь.

Невеликого розміру чепурна книжка зі зображенням собору св. Софії в Києві на початковій та пам'ятника Богданові Хмельницькому на кінцевій обгортках книжки має назву „Держава".

Збірка поділена на три розділи з такими заголовками: „Сонце, квіти, люди", „Держава" і „З арґентинських віршів". Післямову до цієї збірки написав Петро Сорока, кандидат філологічних наук, член Спілки Письменників України.

Ця збірка, як й інші поетичні збірки Г. Черінь, є бальзамом для душі кожного читача, що любить поезію. У так простому, але багатовиразному заголовку збірки, письменниця віддала свій поклін новій незалежній державі — Україні. Своїм даром вона збогатила не тільки українську літературу, але також і душу кожного читача, що матиме нагоду познайомитися із цією збіркою.

Книжка коштує 10 ам. дол. і можна її придбати пишучи на адресу: Halyna Pankiw, 652 Norwood St., Port Charlotte, Fl 33952.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ
23-го ЛЮТОГО 1997 р.

Дітройт, Миш. Річні загальні збори 292-го Відд. УНС відбудуться о год. 1-ій по пол. в залі церкви св. Івана Хрестителя при вул. Clippert. Звіт Управи за 1996 р. Запрошуємо до чисельної участи. Юрій Руб, голова, Ірена Прийма, секретар.

Козацьке свято Покрови в Чикаґо

Вже так по своїй традиції Українське Вільне Козацтво ім. Івана Омеляновича-Павленка в Чикаґо кожного року відзначає свято Покрови Пресвятої Богородиці Покровительки Козацтва і всього українського народу.

Цього року це Козацьке свято відбулося в неділю, 13-го жовтня. Воно почалося св. Літургією, в Православному Катедральному Соборі св. Володимира, яку відправив та виголосив проповідь до цього свята о. Василь Штелень. Вітаючи Українське Вільне Козацтво, отець згадав про нашу святу віру та про безнастанне заступництво Покрова Божої Матері для Українського Козацтва і всього українського народу. Опісля о. В. Штелень відправив Молебень до Покрови Пресвятої Богородиці в намірeнні українського народу і козацтва. Першу частину Молебня відправлено з „Многоліттям" за живих, а другу — за всіх борців, які віддали життя за волю Батьківщини. Їм було співане „Вічная пам'ять" і сумно схилились прапори: Козацький та всіх наших військових формацій, з якими прибули наші Ветерани.

По Молебні для продовження програми свята члени Козацтва і гості перейшли до парафіяльної залі, де на сцені видніла ікона Покрови Божої Матері, удекорована гарним вишитим полтавським рушником і квітами, і на всіх застелених столах були також розставлені квіти. Тут з Козацьким святом Покрови Пресвятої Богородиці у 5-ту річницю незалежности України і затвердження Конституції отців з панімatками, представника консуляту України Юрія Лазарева, представників наших установ, членів Вільного Козацтва і Комбатантів усіх військових формацій та почесного козака, майора армії УНР Миколу Федоровича Личика і тих, які приїхали з Вісконсен і Індіяни, та всіх зібраних гостей привітав отаман Микола Матвійко — осаул УВК.

З Козацьким святом Покрови у 5-ту річницю незалежности України і прийняття Конституції від Українського Вільного Козацтва в Чикаґо отаман М. Матвійко привітав і відроджене козацтво в Україні під проводом гетьмана Козацтва ген. Володимира Муляви та Виконавчий Старшинський орган Українського Козацтва в діяспорі, полковника Йосифа Іваха-Байду та полковника Мирослава Маланюка в ЗСА.

Опираючись на правдивій дійсності, отаман М. Матвійко підкреслив, що Українське Вільне Козацтво в Чикаґо — це те зерно, занесене бурхливими хвилями з рідного краю на чужину; але коріння козацтва — на рідній Україні. А ми як внуки Запорізького Козацтва, сини і дочки України, тут на чужині продовжуємо зберігати ці високі чесноти: традиції і звичаї нашого славного козацтва і нашого народу. Ми маємо пам'ятати, що Українське Вільне Козацтво є власністю цілої нації і воно репрезентує усіх нас. Козак — це ідеальний образ української душі, носій і оборонець суспільних і духових вартостей. Козак — це гордість, відвага і слава, це борець за права народу, за прадідівську віру і Батьківщину та за побудову вільної Української Держави.

По вступному слові отамана М. Матвійка о. В. Штелень, як молитву заінтонував співане „Отче наш" та поблагословив трапезу і так розпочато козацький обід. Піднесено тост за Українське Вільне Козацтво та за вільну незалежну Україну, до якого наш співак Богдан Кисіль при акомпаньяменті оркестри „Джерело" виконав настроєву пісню, яка вповні відносилась до українського козацтва.

Після обіду Володимир Мазур виголосив святкове слово: „Ми козацького роду". На початку були згадані слова нашого національного гимну:

„Душу й тіло ми положим за нашу свободу,
І покажемо, що ми браття з козацького роду".

Були згадані найважливіші події про наше славне минуле та тяжке поневолення ворогами-сусідами, через яке з відважних людей, які прагли свободи, зродилось українське козацтво. Для нього націннішими були Бог і Україна. І під Покровом Пресвятої Богородиці, Покровительки України і Козацтва, козаки боролись за права нашого народу; і культ Пресвятої Богородиці був моральною силою для нашого козацтва. Бої славного козацтва описував Тарас Шевченко, його бажання було, щоб повернулась Козаччина і нові нащадки будували свою Державу, бо: „В своїй хаті своя правда і сила, і воля". Тому ми будемо зміцнювати нашу віру в Бога і в те, що під Покровом Пресвятої Богородиці ми закріпимо нашу омріяну Самостійну Соборну Державу...

По святковому слові Богдан Кисіль при звуках оркестри „Джерело" проспівав пісні „Гей, там на горі Січ іде", в'язанку народних пісень та „Коли на чужині", а Стефанія Кралька виконала свій вірш „Свята Покрова", присвячений 5-ій річниці незалежности України. Другий вірш, „Про УПА", виконав Михайло Ґабер.

Відтак слідували привіти з найкращими побажаннями для Українського Вільного Козацтва та історичними згадками. Вітали — від парафії св. Володимира і Ольги о. Мирон Панчук, від парафії св. Андрія п. Козацький, від консуляту України Юрій Лазарев. Писемний привіт було зачитано від найстаршого вояка армії УНР, майора М. Ф. Личика, від наших військових формацій Юрій Юринець. Від банку „Самопоміч" вітав Зеновій Маринець, що також додав довший спомин про відважні бої козацтва з поміччю Покрови Пресвятої Богородиці. На кінець від свого батька, майора армії Миколи Личика та від Руху вітав Козацтво інж. Святослав Личик. В його словах були запевнення, що при помочі Покрова Божої Матері Цариці України ми переможмо усі перешкоди від наших недругів і слава України оживе, і вона, наша Батьківщина, буде вільною на віки.

Після привітів отаман М. Матвійко наголосив пом'янути однохвилинною мовчанкою зверхників і членів УВК, які відійшли у вічність. Тут їх імена:

Головний отаман Військ УНР Симон Петлюра (в 70-річчя його трагічної смерти), генерал Іван Омелянович-Павленко — патрон нашого куреня, генерал-бунчужний Антін Кущинський — основоположник УКВ, генерал — значковий-кошовий отаман в діяспорі Валентин Різник, старшина Армії УНР та полковник УВК Євген Курилюк, капелян Протопресвітер Федір Білецький, капелян полковник УВК отець, д-р Орест Кулик, полковник Армії УНР Андрій Новицький, осаул УВК Олександер Вдовиченко, козак д-р Михайло Головатий, козак Сергій Лобойко, чотовий Іван Сабецький, бунчужний Іван Муха, козак Михайло Суптеля, значковий Ілля Матулко, козак Всеволод Зінченко, підхорунжа Вероніка Скоропад, ланковий Петро Соломаха, бунчужний Арсен Вознюк, сотник Василина Кущинська, ройовий Роман Голик, підхорунжий Григорій Лень, ланковий Федір Фещенко, чотовий Семен Кондратюк, чотовий Сергій Олійник, чотовий Дмитро Попович, чотовий Олексій Котенко, Митрополит УАПЦ Василь Липківський і перший Патріярх УАПЦ Мстислав.

При схиленому Козацькому прапорі підхорунжим Теодором Григоряком, отаман з пошаною згадав поіменно усіх померлих, додаючи, що хоч їх між нами нема, але вони залишились в наших серцях, в нашій пам'яті.

Як правило, на Козацькому святі Покрови надаються ранґи членам УВК, які тепер отримали: Степан Мельник — ад. чотовий, Борис Шерстюк — бунчужний, Зеновій Туркало — сотник, Віктор Семітко — адм. підхорунжий, Петро Яковенко — чотовий, Микола Міщенко — чотовий.

На кінець отаман М. Матвійко зложив подяку усім за поміч і за присутність на світі.

Козацьке свято Покрови закінчено національним гимном: „Ще не вмерла Україна". По програмі свята гості забавлялись при звуках оркестри „Джерело".

Стефанія Кралька

❊ ПОСЛУГИ ❊

❊ FUNERAL DIRECTORS ❊